

El Baix Penadès

SETMANARI AUTONOMISTA

SURT ELS DISSABTES

REPUBLICÀ

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre 1'25 pesetes.
Perà 1'50
Extranger 2'25
Número corrent, 10 cèntims. Atracat, 20 cèntims

Redacció y Administració

Centre Republicà Autonomista
Teléfono 770

Anuncis a preus convencionals. Remittis: 10 cèntims l'linea

No s'admeten escrits sense firma

NO SE VENDA EN OBRERAS

El nostre candidat

Lluís Figuerola Maria

Advocat i Propietari

Ex-regidor del Ajutament de Barcelona

Nasqué a la ciutat de Barcelona el dia 1.er de Juny de 1887 ingressant en el republicanisme al any 1908 quant encare no havia acabat la seva carrera d'advocat.

Desde que va declarar-se republicà, afiliant-se allavors al partit radical, ha actuat constantment a Barcelona i pobles de la provincia, prenent part en nombrosos mitins i donant conferencies de caracter polític i cultural en varies entitats. En Figuerola inaugura el notable cicle de conferencies organitzat pel Centre Republicà del carrer de Guardia sobre'l tema «El proletariat davant del Dret modern», en quin cicle hi prengueren part també en Giner de los Rios, Pau Iglesias, i altres il·lustres sociòlegs.

En el districte quint de la ciutat de Barcelona, ont la seva actuació ha sigut mes intensa, conta en Figuerola amb grans i nombroses amistats i simpaties. Els elements d'acció d'aquell districte, que tant seguidament s'han vist perseguits i privats de llibertat per la seva fonda i activa actuació republicana, saben molt bé la sollicitud amb que en Figuerola els ha defensat sempre i l'interés amb que ha gestionat la llibertat de tots els detinguts per les qüestions polítiques. Figuerola es d'aquells que, aixís que s'enterra de la detenció d'algun correl·ligionari, no descansa fins a recabar la llibertat del detingut. De la mateixa manera ha tingut sempre el seu bufet a disposició dels seus correl·ligionaris, servint-los gratuïtament en tota mena d'assumptes judicials.

Aquestes circumstancies han vingut contribuint, naturalment, a afiansar els seus prestijis entre'ls elements populars de Barcelona els quals, volguent exterioritzar son efecte al jove correl·ligionari gestionaren de la Junta Municipal del partit radical la inclusió del seu nom en la candidatura per a regidors en les eleccions de Novembre de 1913. Com era de preveure, en Figuerola obtingué un verdader triomf,

resultant elegit junt amb el seu company don Joaquim Vila, per uns dos mil quatre-cents vots.

Dintre del Ajutament de la ciutat comtal, i formant part de la Comissió de Governació, demostra

constantment els seus veements desitjos de contribuir a una labor pràctica i positiva en benefici de la seva volguda ciutat nadiua, guiat pels quals redactà un notabilíssim treball titulat «El Pressupost de la Salut», en el qual feu en Figuerola un ample i complet estudi sobre atencions sanitàries de la gran ciutat, analitzant i donant solució als problemes dels carrers, sub-sol i abastiment d'aigües. Es aquesta una obra que demostra els profunds coneixements de

Figuerola; el treball, del que se'n feu una tirada, fou distribuït oportunament entre'ls regidors de Barcelona per a'l seu estudi.

Com a republicà militant ha ocupat infinitat de càrrecs dintre de Comitès i Junes de partit.

La seva joventut i el seu talent fan esperansar en el nostre amic i correl·ligionari un leader per a la causa republicana, puig que inquiet en el treball, i batallador en lluita de redenció per la llibertat, l'han portat a aspirar la representació d'aquest districte, no espantant-lo ni la ruresa del mateix ni la desproporcionada lluita a casa nostra entaulada entre la dignitat d'un poble que se sent republicà i desitja la seva honorable i justa reivindicació i el mes desenfrenat dels egoismes burocràtics que no reparà en medis indignes per a vencer la alta i prestigiosa personalitat aquell nostre gran i apreciat patrici, don Jaume Carner.

Aquests son els mes sobressortints mèrits que nosaltres coneixem del nostre amic senyor Figuerola, poden esser modests potser, mes encare poden trobar-s'hi si son compartits amb la gran figura que ve a substituir, mes per nosaltres el sol fet de afrontar tant valentment aquesta lluita ens emporta vers ell una fonda simpatia que voldriem encomenar a tots els electors, no obstant i estar segurs de que aquells qui han tingut ocasió de tractar-lo s'haurán ja convensut de la animositat que impulsa al nostre jove i treballador candidat.

Per tots aquests motius, per rentar la negra taca llençada contra la honorabilitat del districte com una asquerosa escupinada, voteu tots, homes de sentiment i d'abnegació, homes honrats i dignes, al nostre candidat republicà i autonomista

Lluís Figuerola Maria

Pels del nostre davant

Els nostres enemics polítics no saben altra manera d'atacar-nos que retreurens la nostra campanya en contra la esquerosa compra de vots, i a falta d'altres arguments, insulten i calumniar, com si fos una immoralitat, el treballar per a regenerar un districte fent veurer als seus sencills i confiats electors que'l vendres el vot es vendres la consciència, i que fent aixó a un tercer es perjudica i la esclavitut del poble es labora.

Es curiosa la teoria que sustenten els nostres desacreditats manàrquics-rel'ligiosos-dretans.

Els, que's ventan d'esser els representants de les classes conservadores, es creuen en la llibertat de poguer sobornar la massa electoral; patrocina un home que, intel·lectualment, es una nul·litat; remouen cel i terra els seus agents fent visites no a les personalitats influents i d'arraigo als pobles, sino als tipus i homes mes desaprensius per a que obrin llistes; fan servir d'ensenyia la posició social del seu candidat, important-se'ls-hi tres pitos la seva persona; están convençuts que val mes tindre auto de propietat que no títol acadèmic, i desde'l seu porta-veu amb paraules i frases per demés incorrectes i grolleres, exigeixen de les esquerres una santa moralitat, posant el crit al cel si aquestes, després de no trobar justícia, volen ferse-la; es burlan de la nostra literatura perquè no es barroera com ells la voldrien i escriuen frases pinxesques per atribuir-nos-les després a nosaltres. ¡Quanta desaprensió! ¡Quanta miseria!

Mes tingan present que la paciència te'ls seus límits. No confonguin la educació amb la cobardia i procurin revestir-se de mes formalitat posant fré a la paraula i a la ploma; el vas es plé i una sola gota pot vessar-lo.

No es gens correcte la seva conducta i si tan aproximan els dos polos podria molt bé produir-se la xispa que prengué foc a la casa.

No hi ha dret a parlar i escriure com ho fa un senyor advocat fill de Santa Coloma en els mítings que pren part, i a escriure com els que emborrollen les columnes de cert setmanari.

La lluita amb noblesa dignifica, mes si un dels lluitadors traiciona, i per a vencer engrimeix males armes, qualsevol medi es lícit per a castigar-lo.

Nosaltres protestém de que se'ns vulga fer baixar an aquesta barroera i innoble lluita i decliném les responsabilitats sobre'ls qui atfen amb sa conducta la toguera encesa.

¡Allá ells!

Prou, prou i prou

El nostre confrare vilatà se surt de pollaguera cada vegada que venen eleccions, i amb prosa castellana de *gente bien* ens diu i repeteix sempre la mateixa cantarella. Troba en nostres escrits para-

les tabernaries (els nostres llegidors son qui deuen jutjar-nos) i ell gasta un vocabulari que diferentes vegades n'hem extret un ramell de frases i l'hem dedicat a la opinió per a que fos jutjada la seva acadèmica dialèctica. Podríam repetir el cas agafant els seus dos darrers números, pero preferim no ofendre el bon sentit dels qui'ns llegeixen. Allá ells amb la seva desventurada prosa. Volen esser ingènuus i resulten tontos, se les donen de escriptors i resulten escriptors, sentan plaça d'honorables i resulten còmics, els passa seguidament alló de que de lo sublim a lo ridícul hi va un pas i ells sempre's troban que volguent assolir lo primer cauen sempre en lo segon. Prova n'es l'article de fondo del seu darrer número.

Es veu clarament que'l confrare dretà voldria hule, devem advertir-li, per darrera vegada, que no hi volem baixar al safreig, que s'hi quedi ell sol a esquitjar de porqueria al qui primer passi, que s'hi revolqui tant com vulgui pel fang com les criatures inconcients, nosaltres preferim anar a estudi, a aprendre lo que'l mestre ens ensenyi, allá ell amb les seves trapacerfes, magatorris i diablures.

Ja ho diu ell fent-nos justícia: no volem esser envidiats ni ens pensem esser envidiosos, aspirem solsament a vegetar, a actuar, a viure per a treballar, pausadament, sense passió, sense exaltació nierviosa i mentidera com ell fa, pel bé de la nostra estimada vila i en defensa de la serietat del districte. Per tant, pot ell continuar les seves diablures, pot continuar les seves desacertades peroracions; amb nosaltres no tindrà mai diàlec haurá de recitar sempre un monolec.

Electoral

Agafant peu de la nota de recaudació obtinguda en la cavalcada de beneficència i que facilitada per la alcaldia, nosaltres també publicarem detalladament en nostre darrer nombre, el confrare dretà escriu un mal intencionat suello suposant que la cantitat recaudada será en part repartida entre'ls menestosos amb mires a la elecció de diumenge. ¡Quanta mala fé entranya aquesta suposició! Les dotzenes de vegades que s'han repartit almoines per la beneficència municipal, procedents de actes i captacions públiques no son prou garantia de imparcialitat per aquella gent que embruten una publicació que's diu porta-veu de la gent d'ordre, com tampoc ne deu ésser el que's dongui intervenció en el repartiment a delegacions de les entitats que cooperan an aquells actes benefics; mai com en aquesta ocasió se'ls podria aplicar alló de *piensa el ladrón...*

Sortosament al Vendrell ens coneixem tots i tothom sab a que atendes quan el despit fa llençar suposicions mes o menys encobertes que tenen tota la semblança de les mes vils injurries.

El Sanyó Marqués, el dilluns del passat Carnaval, anava pels carrers d'aquesta vila amb una bossa de diners a la ma, lo qual li donava certa semblança amb un personatge bíblic molt repugnant.

El públic al veure aixó feia la mar de comentaris; i en feia per a tots els gustos.

Diuen que al vèure'l exclamá un foraster.

—Un candidat ensenyant la bossa en vigílies d'eleccions?... ¡Aixó es un símbol!

¡Sí! un verdader símbol. El símbol de la barra ¡el símbol de Judes!

Sino que en aquest cas, els Judes son tots els qui per trenta diners varen vendre's la consciència; i es proposen reincidir... si avants no se'ls hi administra una bona dossis de xarop de freixa.

Que tot podria ben ser.

En quant a la bossa, no falta qui opina que aquesta vegada's troba bastant pansida, puix l'en-carregat d'omplirla sembla que no está per bròcs i fa l'orni.

La veritat es que gastar-se una barbaritat de mils durus per a fer un diputat de llustrina es una broma masa pesada.

Fins el dimars no recomenà *La Veu de Catalunya* els seus amics d'aquest districte la candidatura del noi Samá. Amb insistència veníam mirant lo que faria le Lliga en les presents eleccions i fins ens estranyava el bon sentit de la mateixa callant com un mort, pero al fi ha aparegut la punxa. Diu el seu portaveu:

«Alguns amics d'aquest districte ens consulten sobre el que deuen fer en les eleccions de diumenge.

No presentant candidat la Lliga Regionalista, deuen apoiar i votar al senyor marqués de Vilanova i Geltrú que en el seu manifest es declara independent dels vells partits i defensa els principis salvadors de l'Asamblea de Parlamentaris a la que va assistir.

Es deure, doncs dels bons autonomistes, apoiar la candidatura del senyor marqués de Vilanova i Geltrú.»

Ja sab *La Veu* les poques, per no dir nules, forses que'ls seus partidaris tenen en el nostre districte, conforme amb que ella aconselli tot lo que bé li sembli, per lo que no passem es pel darrer paragraf. No, no, senyora *Veu*, els bons autonomistes no poden votar ni apoiar al senyor marqués, que no sab ni un borrall d'autonomia ni, segurament, ha capít el sentit intrínsec d'aquesta paraula. **ELS BONS AUTONOMISTES, LES ÚNIQUES FORSES AUTONOMISTES DEL DISTRICTE SON LES NOSTRES**, i aquestes, senyora *Veu*, saben perfectament distingir entre bons i mals autonomistes.

¿Veritat, amics i correfligionaris del districte?

El sanyó Marqués ens estima molt.

De la seva estimació n'ha donat moltes probes mentres ha sigut diputat pel Vendrell (¡ay!) pels diners, i no havia de menester els vots.

Quan passava per aquesta vila amb l'auto, es tapava la cara per a que sos innombrables *amics* no l'anessin a saludar, *vulgo* pidolar.

Un día va dir a un amic seu:

—Jo al Vendrell hi tinc un pis, i al pis uns guants i unes sabates; perquè d'aquesta manera quan surto d'aquella vila puc canviar-me sabates i guants... Del Vendrell ni la pols en vull.

Històric.

Es clar que tot alló ho diria en castellà, puix la llengua catalana sols la vol per a disfressar-se d'autonomista.

El sanyó Marqués ens estima molt!

Tenim en nostre poder una carta d'un amic nostre de Pasanant comunicant-nos que la arribada del senyor Marqués de Vilanova en aquella població, apesar d'haver sigut anunciada, fou freda a més no poguer i que amb les poques paraules que va dir vá deixar demostrat que aquesta vegada es presentava molt a disgust.

Ens diu el referit amic que un elector vá dir-li a n'el senyor Marqués de Vilanova, que'l manifest per ell publicat tanca algunes mentides ja que diu que degut a les seves gestions han sigut rebaixats els cupos de consums de Pasanant i Vallfogona i això es fals per complert; contestant el senyor Marqués que an ell l'havian mal informat desde Madrid.

I are preguntem nosaltres, si aquestes dugues coses consignades amb el seu manifest son falses i els hi desmenteixem e les seves mateixes barbes ¿quina forsa pot tenir el resto del contingut d'aquell document?

DEL DISTRICTE

Desde Santes Creus

El dissabte passat estigué entre nosaltres l'aristocrata senyor Marqués de Villanueva, qui vingue acompanyat dels grans prohoms, els derrotats de Valls senyors Avellà i Tell.

La rebuda que se'ls tributà fou un gran exit de vergonya. Acudiren a esperar-los, soles, ben soles, les desferres del antic caciquisme d'Aiguamúrcia, feia llastima de veure aquella comitiva, tots avergonyits, amb el cap cot, místics i aixerreits.

No n'hi havia per menos. Entre les nombroses promesses fetes la passada elecció i que com els talls a una cassola d'arròs, (a mes dels durus escampats) es posaren al modern tupí electoral a raó de promesa per poble, hi figurava com a un de dits talls la promesa feta al Sindicat de Santes Creus de que'l senyor Marqués deixaria mil duros per la construcció del edifici d'aquella entitat. Devant tan fina com convincent galanura electoral, els electors de Santes Creus el votaren tots, excepte un. I passaren les eleccions, i corregueren els dies, i les setmanes se succehiren unes a les altres i amb elles els mesos i després de tanta espera, aquesta es la hora en que'l noi Samà no se ha recordat ni de Santes Creus, ni de la promesa feta, ni del Sindicat, ni dels socis del mateix. ¿Què ha portat això com a conseqüència? Res, que al anunciar-se la vinda del generós candidat, els enganyats veïns de Santes Creus agafaren un alterós pal, hi penjaren al cap-de-munt una grossa pantalla feta amb un drap blanc i amb lletres ben grosses hi escrigueren el següent expressiu pareado:

*Els socis del Sindicat
recorden la informalitat.*

Donem aquesta notícia a fi de que arribi a coneixement de tots els pobles del districte per a que sapigan a que atendes amb les promeses d'aquest minyó i dels que l'acompanyan. Sabem i ens consta, que son molts els casos semblants al passat en el nostre poble i ja que no està a la nostra mà evitar el que hi hagi inconcients capassos de vendres en perjudici d'un tercer, al menys aquestos sapigan d'una vegada com les gasta el candidat de sang blava.

Sembla que això deuria haver de servir d'escarment i veritat? doncs no es pas així. A Aiguamúrcia els hi va prometre un vado i que'l dia 24 ja ell hi passaria amb el auto, a Las Pobles una carretera amb les mateixes condicions i per tot arreu ont passa contínuament deixant el rastre de promesses, que complirà al igual que amb el nostre Sindicat.

Alerta, doncs, gent sençilla i de bona fé. Si es que no volem estar defraudats en les il·lusions d'unes vanes promesses.

Persones de confiança ens asseguren que'ls bens l'any passat es cotitzaren aquí entre deu i quinze pessetes. No sabem a quin preu anirán enguany, lo que sí havem vist ja, es l'arreu dels pastors.

¿A quin preu es pagarán? Totes les circumstancies fan preveure l'alsa, per mes que'ls poderosos comerciants fassin esforços per la baixa.

EL CORRESPONSAL

CARTA OBERTA

Señor Director de «EL BAIX PENADES».

Muy Señor mío: «El Vendrellense» próximo pasado inserta un artículo titulado «Un Cirineo improvisado» en que, el RUCIO del autor tira tan tremenda coza que los clavos de su herradura han llegado a ensuciar mi dignidad profesional; mas como el aparejo que trae el jumento no lleva enseña de ninguna clase y el rebuzno es tan sólo música desconcertada, me abstengo, hasta saber el nombre del autor, a asir la zurriaga y, si es preciso, hacerle comer paja en el pesebre de los desvergonzados. ¿Qué tal tendrá el pellejo, cuando no se atreve a dar la cara!

De V. afectísimo servidor y amigo

Salvador Fontdevila (a) Maestro Ciruela

Santa Coloma de Queralt.

ESPECTACLES

Diumenge s'inaugurà la temporada de quaresma al Tivoli, i com saben nostres llegidors, és una companyia d'opereta i sarsuela la que ha de actuar-hi.

Les funcions inaugurals, en els teatres com el nostre, poques vegades poden esser suficient motiu per a judicar del valer artístic d'una companyia. Ajuntats a la vigília distints elements eterogenis, no tant sols dels que actuan en l'escenari sino dels de orquestra també; posats, aquests elements, baix la direcció de mestres i directors a qui ells no coneixien el día avants; amb les deficiències de maquinària i atreç, prou conegudes aquí, i augmentades en dies de inaugural, seria aventurat emetre un judici definitiu, per al qual tampoc estem suficientment preparats.

Segurament entenent-ho també així la direcció, posà obres sobradament conegudes del públic i dels artistes, per a que cadascú hi aportés la seva particular i sapiencia. Aquestes siguèren *El duo de La Africana* i *La Generala* per la tarda, i *Canción del Naufrago* per la nit.

Per elles havém tingut coneixement, no obstant lo apuntat, de que el director i primer baríton senyor Beut, es un discretíssim actor i un excelent cantant, qui posseeix una ben timbrada veu, especialment en corda baixa. Es d'aquells bons artistes que deixen reposar l'esperit del espectador quan ells son en escena. La primera triple senyora Gil, una arrogant matrona, ja impresionà satisfactoriament al públic amb el número de sortida, les sevillanes del *Duo*, que digué amb tota l'intenció i el calor que porta en sí la «Antonelli»; demostrà tenir una bona escola de cant, que sab frassejar i, ademés, expressar-se amb sentiment. Potser en els aguts flaqueja una mica, i es llastima, doncs son, aquests, un gran esqué per al aplaudiment del públic. Digui-ho sinó, el conegut tenor senyor Rosal que 'ls ataca amb molta valentia, lo qual li ha valgut esser anunciat per algunes empreses com «el rey de los tenores». La senyoreta Ribot, ja coneguda també aquí, molt discreta en els seus papers de tarde i nit. «La tia Loba» trobà una gran encarnació en la característica senyora Marín.

Dels demés elements de la companyia i de conjunt reservém per a un altre día exposar nostra particular opinió, que, com a tal, no te altre valer que la de un sençill concurrent al teatre.

Tot esperant altres obres, fem constar que la concurrència fou bastant nombrosa el diumenge i flaquejà el dilluns que's representà *Los Cadetes de la Reina*; i que en totes les funcions hi hagué cridades en escena i aplaudiments per als principals artistes. La senyora Gil digué la àrea corejada de «Cadetes», com a cantant i com intèrprete, tal com no l'havíem sentida encara aquí.

CRÓNICA GENERAL

A tí de donar sortida a una infinitat d'escrits que tenim en cartera i aprofitant la campanya electoral present, hem determinat fer sortir aquest nombre extraordinari.

No obstant i això, com de consuetud el dissabte continuarem nostre contacte amb els apreciables llegidors i sotscriptors.

LA QUINTA

Números que han correspost als minyons que han entrat a la «Quinta» d'enguany:

1. Magí Vives Ventura
2. Narcís Socias Esvertit
3. Joan Nin Vallés
4. Joan Romen Roviro
5. Pere Vidal Urpí
6. Pau Solé Cregut
7. Isidre Mallofré Garriga
8. Joan Rovira Raspall
9. Josep Güell Padró
10. Ramón Magrinyà Esvertit
11. Emili Folch Guimerà

12. Josep Rosell Solà
13. Joan Vidal Salvó
14. Josep Coll Domingo
15. Josep Mercadé Fortuny
16. Simó Recasens Jansá
17. Salvador Minguella Carbonell
18. Carlos Solé Casanyas
19. Pere Coll Aimeric
20. Jaume Roca Canyís
21. David Sellarés Romeu
22. Joan Gual Güixens
23. Pere Sonet Carbó
24. Magí Escarré Fortuny
25. Benet Bayo Gómez
26. Salvador Socias Domingo
27. Josep Padró Canyellas
28. Pere Esteve Garriga
29. Josep Biornau Capdevila
30. Josep Roviroso Baldrís
31. Joaquim Galimany Arbós
32. Pau Sendra Rovira

IMPRENTA RAMON. — VENDRELL. — TELÉFON 770

DIETARIS

Calendaris de totes menes i agendes
es venen amb un

25 PER 100 DE REBAIXA

IMPRENTA RAMON

CAVALL, TARTANA I GUARNICIONS
SE VENEN PER 300 Duros

Al contat o a plasos Doctor Robert, 30.

BARBERIA DE JOAN SENTÍS

Carrer de Montserrat, 1.—Vendrell

Es posa en coneixement de tota la antiga clientela de cal Peret Barbé i del públic en general, que de comú acord amb el meu antic principal he montat un establiment de barberia amb tot el confort modern.

RAFEL PALAU

CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPANYA
Intervé en:

Clasificacions de propietaris, industrials i comerciants.

Operacions de prestam a 90 dies i renovació de les actualment en curs.

Prestams en garantia de valors del Estat, ferro-carrils, Obres del Port de Tarragona, Tabacales, Asucareres etc.

Anton Negre — Agent de —
CAMBI Y BOLSA
Plaça Catalunya, 16, 1.º; Telefon 3417

Intervé Valors, Cupons, Giros, Préstams postals sobre valors i mercaderies

RENTISTES: La póliza de Agent, es un títol de propietat que fa irrevindables els valors adquirits mitjansent la seva intervenció.

PRÉSTAMS HIPOTECARIS

Y COLOCACIÓ DE CAPITALS

Per informes l'advocat d'aquesta vila don Francisco Vidal Socías, carrer de Sant Sebastià, 16, 1.º pis.

CASA EN VENTA

Es ven en bones condicions la casa senyala amb el número 1 del carrer de las Hortas d'aquesta vila. Informarà a modista Josepa Vidal (a) Manoya.

Alerta! Alerta! Alerta!

Se oferexien en aquesta població aigües minerals com procedents dels manantials VICHY CATALÁ, sense ser-ho.

Cridem l'atenció dels consumidors per a que no's deixin sorprendre i per a que es fixin bé en les ampolles que'ls hi ofereixin, puig que les dels manantials VICHY CATALÁ porten taps, cápsues, presintes i etiquetes amb el nom de *Sociedad Anónima Vichy Catalán*, i per lo tant deixen de procedir de dits manantials es que no'ls portin.

CASA MUMBRÚ VENDRELL

Aquesta casa es complau en posar en
coneixement de la seva apreciable
clientela que de desde 'l

Dia 1.er de Febrer pròxim

totes les vendes de la mateixa seran

únicament al comptat

Pere Simó Romeu

ESPECIALISTA EN

MALALTIES DE LA BOCA I LES DENTS

— CONSULTES —

De 9 a 12 del matí, i de 3 a 6 de la tarde

Diumenges: De 9 a 1 del matí

ELS DILLUNS NO HI HA CONSULTA

Carrer de la Baixada. — VENDRELL

CIMENTS

RÀPID - LENT - PORTLAND - ASLAN

CALÇ HIDRÀULICA - GUIX

QUALITAT INMILLORABLE

PREUS REDUITS

Aiguieres — Rentamans — Sefretxos

Escales de grenet—Dipòsits de ciment armat per a aigua, de totes capacitats
BALUSTRES i altres objectes de pedra artificial

Fàbrica de Mosàic Hidràulic

DE
EVARIST JULIVERT

Dr. Robert, 12—Nort, 5

VENDRELL

Pastas Alimentícies

Especialitats en les d'ou i sémola pura

Son les mes riques en gluten lo que permet garantitzar sa
gran resistencia en el courers. No tenen sentida d'agre puix
aquesta casa serveix sempre la pasta fresca.

Es venen en totes les bones drogueries i tendes de Comestibles d'aquesta vila

Fabricant: **E. Riera i Soler**

Carrer de la Carniceria, 1

VENDRELL

Fonda del Centre DE AGUSTÍ ESCOFET

EXPLÈNDITS I ELEGANTS MENJADORS
SALÓ PER A BANQUETS CASAMENTS I FESTES

Habitacions ventilades i amb llum eléctrica

SERVEI ESMERADÍSSIM

Jaume Ramon, 14 **VENDRELL** Teléfon n.º 773

DISPONIBLE

Antiga Casa Francás

— DE —

Isidro Martorell Gomis Salmerón, N.º 5

Calçat reforsat propi per a cassador
Variat assortit en calsat forrat molt útil contra 'l fret

PREUS SEGONS CLASSES

Fonda del Comerç DE Salvador Bundó (a) Tuis

Explèndides habitacions amb confort modern

Quarto de bany

a disposició de l'hospedatge i del públic en general